

Bogata osada sprzed 1,5 tys. lat

9 lutego 2015

Liczne fragmenty naczyń ceramicznych i kilkadziesiąt zabytków wykonanych z brązu i żelaza znaleźli archeolodzy w czasie wykopalisk w Skomacku Wielkim.

„Już sam fakt odkrycia tak wielu cennych zabytków w obrębie osady, a nie cmentarzyska, należy do rzadkości w tym regionie” – poinformowała PAP dr hab. Anna Bitner-Wróblewska, kierowniczka projektu badawczego.

Archeolodzy natknęli się na relikty osady z V i VI wieku u podnóża wczesnośredniowiecznego grodziska. Wśród najcenniejszych zabytków są ozdoby, zapinki i sprzączki wykonane z brązu, ale również przybory toaletowe (szczypczyki) i noże. W jednym miejscu archeolodzy odkryli skupisko zachowanych w całości 7 naczyń ceramicznych. Różnią się one wielkością, sposobem wykończenia powierzchni (jedne starannie wygładzane, inne chropowate), zdobieniem w postaci plastycznych listew, ornamentem wykonanym palcem lub rytym. „Cały zestaw sprawia wrażenie specjalnie wyselekcjonowanego kompletu, choć na tym etapie badań trudno stwierdzić, czemu miała służyć taka staranność doboru i jakie było przeznaczenie

jamy, w której spoczywały” – komentuje dr hab. Bitner-Wróblewska.

Naukowcy przetransportowali naczynia do specjalistycznej pracowni w Państwowym Muzeum Archeologicznym. Tam sprawdzona zostanie ich zawartość.

Jak wyjaśnia dr hab. Bitner-Wróblewska, ludność zamieszkującą w tym czasie okolice dzisiejszego Skomacka Wielkiego wiązać można z bałtyjskim plemieniem Sudawów/Jaćwingów, ale społeczność, która użytkowała badaną przez archeologów osadę, należała prawdopodobnie do ich pobratymców z terenów na zachód od Wielkich Jezior Mazurskich – do plemienia Galindów. Społeczność ta utrzymywała niesłychanie szerokie kontakty z rozległymi obszarami Europy – terenami naddunajskimi i nadczarnomorskimi, Europą zachodnią, Skandynawią, a także z regionem nadwożańskim.

Wykopalka i serię badań nieinwazyjnych przeprowadzono wiosną i latem ubiegłego roku w ramach projektu Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie pt. Polsko-Norweska Inicjatywa Nowoczesnego Konserwatorstwa Archeologicznego „Archeologia Jaćwieży”. Głównym celem przedsięwzięcia jest rozpoznanie dwóch ważnych kompleksów osadniczych wczesnośredniowiecznej Jaćwieży – w Szurpiłach i w Skomacku Wielkim.

Zdjęcie: Michał Hrynczyszyn

Źródło: [PAP – Nauka w Polsce](#)